

SỐ 535

KINH THÂN NHẬT

*Hán dịch: Đồi Tây Tấn, Tam tạng Trúc Pháp Hộ,
người nước Nguyệt Chi.*

Nghe như vậy:

Một thời, Phật cùng với chúng đại Tỳ-kheo gồm một ngàn hai trăm năm mươi vị, trú tại đỉnh núi Linh thú, thuộc thành Vương xá.

Bấy giờ, trong thành Vương xá, có đại Trưởng giả giàu có, tên là Chiên-la-nhật, của báu nhiều vô lượng, kính tin pháp Phật, cúng dường chúng Tăng, tinh tấn không ai bằng.

Trưởng giả có người em tên là Thân Nhật, không tin pháp Phật, tin theo các tà đạo, thấy anh hầu hạ chánh pháp thì ôm lòng giận ghét. Ông ta hầu hạ ngoại đạo tên là Bất-lan Ca-diếp.

Một hôm Bất-lan Ca-diếp và năm trăm ngoại đạo gọi Thân Nhật lại nói:

–Nay chỉ có anh của ông là không chịu theo ta, không biết đạo chân chánh mà lại tin theo Phật.

Chiên-la-nhật biết việc các ngoại đạo bàn luận, ông bảo Thân Nhật:

–Ngày mai tôi muốn mời thầy của chú. Các vị ấy có chịu hạ mình đến nhà tôi không?

Thân Nhật đáp:

–Nên đến đó thỉnh trước.

Thân Nhật liền đi đến chỗ các thầy của mình, quỳ gối thưa:

–Nay anh con muốn hàng phục, thỉnh mời các đại nhân. Ngày

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

mai, xin các vị vui lòng đến nhà con thọ thực.

Các sư nói:

–Tốt lắm!

Các sư liền nhận lời mời.

Lúc đó, Thân Nhật trở về báo lại cho người anh:

–Hôm nay các sư đã nhận lời. Ngày mai sẽ đến.

Khi ấy, Chiên-la-nhật sai nhiều người giúp việc đào cái hầm lớn sâu năm thước, ngay giữa cửa, rồi đem bùn xanh đổ đầy hầm. Sau đó phủ lên một lớp đất bùn mỏng, làm cho bằng phẳng. Lại chuẩn bị sẵn năm trăm cái giường lỏng một chân, dùng vải che lại. Lại lấy năm trăm bát đựng sữa bò chín, chuẩn bị sẵn sàng, đợi các sư ngoại đạo đến.

Sáng hôm sau, Thân Nhật đến thỉnh các sư.

Các Ni-kiền Tử không có phép tắc, đi đứng lộn xôn, chen nhau vào ngồi trước, không nhường cho người trên. Họ vừa đến cửa, hấp tấp chạy tới, liền rơi xuống hầm bùn, làm dơ y phục. Các sư đều sân giận, muốn bỏ về.

Lúc ấy, Chiên-la-nhật sai người kéo giữ lại, dùng lời khuyên giải:

–Đây là hầm bùn cũ, Đạo nhân không biết mới rơi xuống đó. Không phải cố ý, xin chớ có sân giận. Xin mời các sư đến thọ thực, thay y phục rồi vào dùng cơm.

Các sư đi vào trong, được người nhà dâng cho bát sữa, các sư cầm lấy rồi tìm chỗ ngồi. Vừa ngồi xuống, các giường đều nghiêng sụp, năm trăm Đạo nhân đều ngã xuống đất, bát sữa đổ đầy mặt và y phục các sư. Lúc đó, các Đạo nhân càng tức giận, bảo Thân Nhật:

–Hôm nay ông cùng với anh ông âm mưu làm xấu chúng tôi. Việc này thật không nhỏ đâu!

Khi ấy, Thân Nhật cũng rất buồn. Đạo nhân tức giận muốn bỏ đi.

Bấy giờ, Chiên-la-nhật kéo giữ lại, dùng phương tiện thí dụ, nói:

–Khi các ông rơi xuống bùn, thân thể đen bẩn, thật là hôi nhơ, giống như đạo các ông. Bấy giờ dính sữa trắng, màu này tinh khiết, ví như đạo Phật. Các ông cũng có thể bỏ đạo tà thuật của các ông

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

mà đến với đạo pháp chúng tôi.

Các ngoại đạo không nghe theo, tức giận bỏ đi.

Sáng ngày mai, Thân Nhật đến gặp các thầy của mình, quỳ gối thưa:

–Anh con không ý thức, đã làm việc phi pháp. Con thật không biết, xin các sư thương xót, đừng quở trách con. Tuy vậy, hôm nay, con sẽ báo oán việc ngày hôm qua cho các sư. Anh con chỉ làm hầm bùn và sửa để làm xấu và hại các sư. Nay con báo oán còn hơn thế nữa. Con sẽ thỉnh vị thầy mà anh con tin theo. Con sẽ đào hầm sâu năm trượng ở giữa cửa, để lửa vào trong đó, rồi phủ lên lớp đất mỏng. Con sẽ dọn bày thức ăn trộn thuốc độc. Khi Phật đến, nếu không rơi xuống hầm lửa thì cũng bị cơm trộn thuốc độc giết hại. Ý các sư thế nào?

Khi ấy các sư đáp:

–Như Phật Thế Tôn, Thánh trí dũng mãnh, thấy được các việc trong quá khứ, vị lai, những điều người khác bàn bạc Phật đều biết trước. Tuy ông muốn làm vậy, e rằng không thể được.

–Trước hết, con sẽ thỉnh họ đến. Nếu họ nhận lời, tức là không biết, còn nếu chắc là bậc Thánh minh thì không nhận lời thỉnh của con.

Các sư nói:

–Hay lắm!

Khi ấy, Thân Nhật ra khỏi thành Vương xá, đi tới núi Linh thú, đến trước Phật, chấp tay vái chào, bạch Phật:

–Con muốn thỉnh Phật và các đệ tử. Nguyện xin Phật vui lòng đến nhà con dùng bữa cơm đạm bạc.

Phật bảo:

–Tốt lắm!

Lúc đó, Thân Nhật vui mừng ra về. Rồi trở lại bạch với các thầy mình:

–Phật đã nhận lời mời, như vậy là không biết. Chúng ta chỉ việc đào hầm, làm thức ăn trộn thuốc độc thôi.

Lúc ấy, các ngoại đạo đều rất vui mừng, bàn bạc với nhau rất vui vẻ.

Thân Nhật có con tên là Chiên-la-pháp (Hán dịch là Nguyệt

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Quang Đồng tử), đời trước đã có nhân duyên học kinh đạo Phật, có thần lực, ý chí dũng mãnh, hướng về Đại thừa. Đồng tử thưa với cha:

–Phật là Bạc Đại Thánh, chứng đắc thần thông, biết trước mọi việc đến vô cùng, thấy rõ việc đến vô tận, đến ý nghĩ của loài côn trùng Phật cũng đều biết trước. Cha chớ nên tin theo lời nói xấu ác. Không đúng mà mắc tội nặng.

Chiên-la-pháp lại tiếp tục thưa cha:

–Giả sử đến kiếp tận, lửa cháy khắp ba ngàn cõi nước, lấy các chất độc nhiều như núi Tu-di cũng không thể làm động một sợi lông của Phật, huống chi là hầm lửa nhỏ này mà muốn hại Phật! Việc cha làm ví như lửa con đom đóm, dùng ánh sáng nhỏ mà muốn che mặt trời, mặt trăng, giống như chim nhỏ muốn lấy thân mình làm lỗ núi Thiết vi, ngược lại bị tan nát thân, chứ không thể làm gì được! Nay hành động của các ngoại đạo cũng như vậy, cha không nên thỉnh Phật.

Người cha không tin, vẫn làm theo âm mưu trước.

Sáng ngày mai, Trưởng giả sai người đến gặp Phật, thưa:

–Vật thực cúng dường đã xong, xin Phật vui lòng đến nhà con.

Lúc đó, Như Lai khởi tâm hướng đến, phóng ra ánh sáng lớn chiếu soi tất cả.

Khi ấy, mười phương đều có mười vị Bồ-tát đều là bậc A-duy-nhan (Nhất sinh bổ xứ). Mỗi vị Bồ-tát, đều cùng với trăm ức vô số Bồ-tát bay đến đại hội. Các vị đều đem theo hoa quý, hương thơm Chiên-đàn và các vị ca nhạc cúng dường Thế Tôn. Các vị đến thành Vương xá muốn được xem Như Lai cảm hóa Thân Nhật.

Bấy giờ, nhà Thân Nhật có ánh sáng màu vàng, sáng như mặt trời.

Chiên-la-pháp thưa:

–Hôm nay Phật hiện ánh sáng sắc vàng ở nhà ta. Phật vì nghĩ đến nhà ta, nên có sự cảm ứng này. Ngài có thể đến đây mà không cần phải sai người đón rước.

Người cha vẫn không tin.

Khi ấy, đệ nhất phu nhân của Thân Nhật, tên là Nguyệt Vũ, mẹ của Chiên-la-pháp, thấy việc biến hóa lạ thường này, lòng rất vui mừng hớn hở, phát tâm Chánh chân Vô thượng.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Bấy giờ, Chiên-la-pháp thưa mẹ:

–Mẹ nên bảo năm trăm phu nhân trang sức để ra tiếp đón Như Lai. Vì sao? Vì Thế Tôn khó gặp, hàng trăm ngàn kiếp mới có Phật ra đời.

Năm trăm phu nhân đều nghe theo, vui vẻ ra chào đón Phật.

Khi Phật vào thành, chân vừa bước đến ngạch cửa, ba ngàn cõi nước chấn động mạnh, những người bệnh tật đều hết bệnh, người mù thấy được, người điếc nghe được, người câm nói được, người què đi được, người bị trúng độc chất độc không thể làm hại, các nhạc khí không đánh tự kêu, vàng bạc bầy báu đều phát ra âm thanh, chim bay, thú chạy, kêu hót rất hay...

Khi ấy, chư thần và các chúng trời nơi mười phương cùng các vị thần lớn, không thể tính đếm được, cùng theo nhau đến nhà Thân Nhật.

Phật vừa bước lên hầm lửa, hầm lửa biến thành ao tắm. Trong đó mọc lên hoa sen lớn như bánh xe, hoa có ngàn cánh, cọng sen bằng bảy báu, màu sắc tươi đẹp. Phật đi trên hoa sen đó, các Bồ-tát đi trên hoa có năm trăm cánh, đệ tử đi trên hoa có năm trăm cánh.

Thân Nhật thấy hầm lửa biến hóa như vậy lòng rất kinh sợ, cúi đầu làm lễ.

Phật vào trong nhà, các Bồ-tát, đệ tử đều đã ngồi yên. Thân Nhật tự biết lỗi lầm đứng trước Phật, thưa:

–Con rất ngu si, không biết gì, nên làm việc phi pháp. Trong thức ăn hôm nay, đều có trộn thuốc độc, xin Đức Thế Tôn chờ chốc lát để con làm thức ăn khác.

Phật bảo:

–Ông cứ đem thức ăn tắm thuốc độc đến dọn cho ta.

Thân Nhật vui vẻ làm theo lời Phật, phân chia thức ăn cho tất cả. Phật và đại chúng thọ nhận và chú nguyện. Thức ăn có độc biến thành trăm vị, mùi thơm bay khắp mười phương. Những ai nghe mùi thơm của thức ăn này đều tự nhiên no đủ, thân được an ổn, đều phát tâm bình đẳng vô thượng.

Đại chúng ăn uống xong, năm trăm phu nhân và Chiên-la-pháp đánh lễ Phật, rồi đứng qua một bên, Trưởng giả Thân Nhật tự lấy ghế nhỏ, ngồi ở trước Phật, thưa:

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

–Bạch Thế Tôn! Thế Tôn đã chứng đắc thần thông, đạt được ba trí. Những việc gì con nghĩ và làm, Phật đều biết hết, sao không kịp thời dạy bảo chúng con, để cho chúng con làm việc phi pháp, tạo ra tội ác này. Phật lẽ nào không biết chúng con bàn luận?

Phật bảo Thân Nhật:

–Thuở xưa, vào thời quá khứ, cách đây vô số kiếp, có Phật hiệu là Đề-hòa-kiệt Như Lai Chánh Đẳng Chánh Giác, trí tuệ vô lượng, hóa độ những người biếng nhác.

Một thời, Phật cùng với chúng Bồ-tát và vô số đại đệ tử đi vào thành. Bấy giờ, có Trưởng giả tên là Tỉnh Đà Vệ, vừa ra khỏi thành, gặp con gái Phạm chí xinh đẹp, ít ai sánh bằng, tay cầm hoa thơm đẹp.

Khi ấy, con của Trưởng giả liền lấy năm trăm đồng tiền bằng bạc mua hoa của cô gái, hoa có năm cành. Con của Trưởng giả đem tung lên cúng dường Phật. Phật bèn truyền thọ rồi nói: “Cách sau vô số a-tăng-kỳ kiếp, con sẽ được làm Phật, hiệu là Thích-ca Văn. Trong thời con làm Phật, sẽ có Trưởng giả tên là Thân Nhật, cùng với các ngoại đạo hợp nhau làm việc ác nghịch, đào hầm lửa, thức ăn có thuốc độc, mưu toan thử thách con. Tuy làm ác như vậy, nhưng được con hóa độ.”

Phật bảo Thân Nhật:

–Con Trưởng giả khi ấy nay chính là ta. Chính lúc được Như Lai thọ ký, ta liền đạt trí tuệ thiền định, biết trước tên họ của ông, hướng chi là hôm qua các ông mưu toan bàn bạc việc này, lẽ nào Ta không biết. Nên biết, chư Phật rất khéo léo dùng đến trí tuệ, chỉ vì muốn đem nhân duyên để hóa độ cho người biết phát tâm.

Trưởng giả Thân Nhật nghe Phật dạy, liền đắc pháp nhãn, bèn ca ngợi Thế Tôn:

–Trí tuệ của Như Lai vượt qua tất cả, biết rõ hôm nay con không mắc tội. Vì sao? Vì vào đời quá khứ, Phật Đỉnh Quang đã nói trước tên con, hôm nay con sẽ được Phật hóa độ. Do đó con mới nói là không bị mắc tội.

Bấy giờ, Phật thuyết pháp ở thành Vương xá có hàng ngàn trưởng giả, cư sĩ và năm trăm ngoại đạo đều phát tâm Chánh chân Vô thượng, năm trăm phu nhân đều chứng đắc quả vị Bất thoái chuyển.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Đồng tử Nguyệt Quang rời khỏi chỗ ngồi, tán thán Phật, rồi thưa:

– Vào đời sau, nếu con được làm Phật, nguyện cho cõi nước của con, tất cả mọi người đều không có tâm ác, ai cũng hiền lành chân thật. Nếu có những người quá ư xấu ác, vào đời năm trước xấu như, trong cõi nước của con, con nguyện cũng sẽ hóa độ cho họ.

Phật bảo Tôn giả A-nan:

– Ông có nghe Đồng tử Nguyệt Quang nói không?

Tôn giả A-nan thưa:

– Thưa, con có nghe.

Phật bảo Tôn giả A-nan:

– Sau khi ta nhập Niết-bàn một ngàn năm, chánh pháp sắp chấm dứt, Đồng tử Nguyệt Quang sẽ ra đời ở nước Tần, làm bậc Thánh quân, thọ trì kinh pháp của ta, mở rộng sự giáo hóa, làm cho đạo của ta được phát triển mạnh lên. Nước Tần và các nước gần bên: Thiện Thiện (phía Tây nhà Hán), Ô Trường Quy, Tư Sơ Lạc, Đại Uyên, Vu-điền và các dân tộc Rợ đều tin theo Phật, tôn kính pháp, thọ làm Tỳ-kheo rất nhiều. Tất cả người nam, người nữ nào nghe kinh Thân Nhật, nếu trước kia đã phạm tội ác, nay đều được hết tội. Nên biết, Đức Thế Tôn ứng hiện hóa độ như vậy. Người có phạm tội ác nghịch còn được độ thoát, huống là là người chí thành học Phật đạo.

Phật giảng nói kinh xong, tất cả chúng hội đều vui vẻ làm lễ rồi lui ra.

